

#SERCE MATKI.eu _ rozważania na każdy dzień

2. TYDZIEŃ, DZIEŃ 6.

Słowo Życia:

„On ich zapytał: «Czyj jest ten obraz i napis?» Odpowiedzieli: «Cezara». Wówczas rzekł do nich: «Oddajcie więc cesarzowi to, co należy do cesarza, a Bogu to, co należy do Boga».» (Mt 22, 20-21)

Matko Kościoła, módl się za nami.

Ks. Mateusz:

Matka Kościoła. „Niewiasto, oto syn Twój. (...) Oto Matka twoja.”

Jezus w osobie umiłowanego ucznia Jana przekazał całemu Kościołowi Maryję za Matkę.

„Od tej godziny uczeń wziął ją do siebie”. Wspólnota uczniów Chrystusa ma najlepszą z Matek - Maryję.

Przy sercu Matki Kościół może przez wieki „trwać jednomyślnie na modlitwie”.

Tam, gdzie jest Maryja, tam jest pełna prawda o Bogu, Chrystusie i człowieku, tam jest pierwotny obraz całkowitego poświęcenia się i naśladowania Chrystusa, tam też jest zielonoświątkowe tchnienie Ducha Świętego, tam jest początek i prawdziwa odnowa¹.

Marek:

Dusze żyjące w Sercu Matki są najcudowniejszą chwałą Trójcy Świętej. Są maryjnym uwielbieniem, ściągającym na ziemię Trójjedynego Boga. Dusze te są przeznaczone do nieustannego trwania w adoracji i dziękczynieniu za Kościół. Gdy przekraczamy ten próg zjednoczenia w Sercu Matki, zaczynamy być kształtowani jak plód, który odtąd wszystko otrzymuje od matki. Wraz z taką chwilą Maryja uzdalnia nas do przyjęcia wszystkich darów Ducha Świętego oraz uwielbienia naszego Pana we wszystkich świątyniach, w których zawsze obecny jest z Najświętszą Dziewicą. Czy uwielbiam Boga w pełnym zjednoczeniu z Matką Kościoła?

Św. Jan Paweł II: *”Będąc w chwale Twojego Syna, nie przestajesz wstawiać się za nami, grzesznymi. Czuwasz nad Kościołem, któremu jesteś Matką. Czuwasz nad każdym ze swych dzieci. Otrzymujesz dla nas od Boga te łaski, które symbolizują świetliste promienie wychodzące z Twych otwartych rąk. Pod jednym warunkiem; że odważymy się Ciebie o nie prosić, że iść będziemy do Ciebie z dziecięcą ufnością i prostotą”. (Paryż, 31 maja 1980 r.)*

ks. kard. Stefan Wyszyński: *„Gdybym dziś narodził nie na nowo, a zapytany - jaką drogę życia obralbym - bez chwili wahań wszedłbym na drogę kapłaństwa, choćbym od początku jasno wiedział, że skończę w okowach Chrystusowych, we wzgardzie szubienicy. Lepiej być wzgardzonym kapłanem niż uwielbianym cezarem.” (Prudnik, 1955 r.)*

Zadanie rekolekcyjne:

Odmów różaniec - najlepiej we wspólnocie.

Ćwiczenie dodatkowe:

Podziękuj za Kościół - w wspólnotę, w której możesz trwać na modlitwie wraz z Maryją.

Notatki Twojego serca:

¹ Benedykt XVI do osób konsekrowanych, red. M. Saj, Kraków 2009, s. 168.